

Forandringer, som jeg tiltraadte i Udvalget og erklærede mig entg i, og jeg har dog fornuftigvis maattet fastholde det, jeg ogsaa den Gang sagde, at jeg fremtidig maatte fastholde i Lovforslaget. Altsaa, vi ere komne ind paa et nyt Grundlag — tilbøds i alt Fald — et Grundlag, som ærede Medlemmer, som have siddet i Udvalget, jo have havt nogen Grund til at vente at se her, og som jeg derfor ogsaa har troet det rigtigt at komme med. Det ærede Medlem nævnte blandt Andet, at der kunde være Tale om at sælge visse Parceller, som nu tilhøre Landbohøistolen, og som for Tiden ikke ere lagne i Brug; han nævnte selv, at han ikke var nogen særlig stor Ven af at sælge saadanne Eiendomme beliggende her, der tilhørte Staten, det er jeg heller ikke, men i og for sig har det ærede Medlem Ret i, at der findes ikke saa ganske saa Arealer ved Landbohøistolen, som ligge affaarne fra Hovedparcellen, og som man vilde være i Stand til at sælge uden væsentlig Gene for Landbohøistolen. Medens man derigennem vilde kunne give meget væsentlige Bidrag til Nedsettelsen af de Udgifter, som ærede Medlemmer her fra forskjellige Sider have ment vare temmelig høje. Om det kan være rigtigt, kan man senere tage under Overveielse — jeg tvivler noget om det. Naar der er fket nogen Nedsettelse af Summen i § 4, tror jeg det tilbøds vil finde sin Forklaring deri, at visse Foranstaltninger have maattet udføres, fordi de allerede af sanitære Grunde vare ganske fornødne. Det ærede Medlem, der var designeret til Ordfører, vil ikke være uvidende derom og erkjende, at jeg ogsaa har udtalt mig derom i det daværende Udvalg. Tilgæledes er man ogsaa gaaet videre med Hensyn til Udvalgets Omster om en Forberedelse af Byggeforetagenderne. Jeg vil altsaa ogsaa i Nat i alt Fald paa et senere Stadium kunne forelægge Udvalget Dplysninger i den Retning.

Jeg vil, inden jeg udtaler mig om § 5 i Lovforslaget, som har været Gjenstand for en indgaaende Behandling fra forskjellig Side, gjerne tillade mig at gjøre nogle andre Bemærkninger om Sagen i sin Almindelighed, den som vedrører Landbohøistolen alene og ikke Jagstolerne. Der er f. Ex. af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), som kom vidtløftig ind paa meget dadlende Bemærkninger, som vi for Resten have hørt før, dels her i Salen og dels i Udvalget, og mente, at det var usvarligt, at Landbohøistolen var liggende midt i Byen. Det er noget outreret, dette Udtryk, thi Landbohøistolen ligger ikke midt i Byen, end ikke i Kjøbenhavn, og den har

et saa stort Areal, at den vel kan beholde sin frie Beliggenhed. Det ærede Medlem er ligesom det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Lang) sikker paa, at det eneste Rigtige vilde være at flytte Landbohøistolen ud paa Landet, til Sjælland eller et andet Sted. Dette Spørgsmaal rørtes der allerede ved i Fjor; men jeg er af ganske modsat Mening. Jeg tror, at man i 1857 har taget Standpunkt, og jeg veed egentlig ikke, at Rigsdagen, end sige Regjeringen, har viist noget Tendents til at fravige det senere. Man valgte i Modstætning til andre Lande at lægge Anstalten ved Kjøbenhavn, fordi det var en høiere Anstalt. Man kunde have gjort som i Sverig og andetsteds, lægge den ud paa Landet og forene den med Forsøgs-gaarde. Vi have vedkjendt os den Uanskuelse, at den praktiske Uddannelse skal ske ude paa Gaardene, og den affluttende Dannelse, som kan føre det saa vidt, at den faar videnskabelig Karakter, skal ske ved en Anstalt, som ligger ved Kjøbenhavn. Jeg tror, det har stor Betydning, at den ligger ved det aandelige Centrum, som dog Alle ville erkjende, at Hovedstaden er. Jeg anser det ikke saaledes som det ærede Medlem for en Ulykke, at Universitetet ligger her i Kjøbenhavn. Ja, vi kunde jo have et Universitet til, men jeg tror, at det vilde være en stor Feil, hvis man, naar man kun har eet Universitet, da ikke lod det ligge i Landets Hovedstad, som i mange Henseender er Landets aandelige Brændpunkt. Jeg tror, at i de Lande, hvor der kun er Universiteter i Smaaahyer, bliver det et Saan, som netop saa let bliver føleligt, naar Universitetet kommer til at ligge et Sted, hvor der ikke er mange andre aandelige Kjørelser, eller kun de aandelige Kjørelser, som knytte sig til selve Universitetet som Læreanstalt, som der ved saa let bliver en Fortsættelsesskole og Intet mere. Jeg er altsaa ganske uenig med det ærede Medlem deri, og jeg tror ogsaa, det er en uhyre Overdrivelse, naar det ærede Medlem siger, at det er 300,000 Kr. aarlig, som anvendes derude paa Landbohøistolen til Bedste for Godseiersømmerne, og det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds lavede det hurtigt til 400,000 Kr. — Tallene voge jo let, naar det kun gjælder om at tage dem i Munden. Sandheden er, at for Diebliffet ere vi ikke ved mere end 200,000 Kr. eller 225,000 Kr. (Berg: 250,000 Kr.). Ja, jeg holder nu paa de 225,000 Kr. Det er ikke værd at strue dette Spørgsmaal høiere op, og jeg tror, det er en Overdrivelse fra det ærede Medlems Side. Hvis det ærede Medlem vil gjøre sig betjendt med de Dplys-